

ધુંધુલી અને ધૂંધકારી.

કર્તા
નંદલાલ દુલ્લભાઈ.
મુ.-કડી.

કીંમત ૦-૩-૦

ધી ગુજરાત પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ—અમદાવાદ.

પ્રત. ૧૦૦૦.

સંવત ૧૯૩૪. સને. ૧૯૦૮.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ

૬૭૩૩

૨૦૬૦
૬૦૩૭

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ' ૨૦૩૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ધુંધુલી અને ધૂંધારી

વિષય ક્ર - : ૨૦૪

પ્રસ્તાવના.

પુસ્તક લખવાં અને પ્રગટ કરવાં આ નિયમ વખતના વહેવાર સાથે પ્રસરવા લાગ્યો છે; પરંતુ તે પુસ્તકોમાં, વાર્તાઓ, નાટકો, અને એવીજ જાતનાં બીજાં પુસ્તકોની સંખ્યા વધુ જોવામાં આવે છે; જન સમાજને જેટલું સંસારી જ્ઞાન મળે તેટલું બહુકે તેથી પણ વધુ ધાર્મિક જ્ઞાન થવું જોઈએ—પરંતુ આ માર્ગ કોણ જાણે ગુર્જર લેખકો શા કારણથી ગ્રાહ્ય કરતા નથી તે કાંઈ સમજી શકાતું નથી. મહારા ધારવા પ્રમાણે કદાચ ગુર્જરોને સાહિત્ય અને રસાલંકારના શોખીન ધારી તેમની વૃત્તિની તૃપ્તિ કરવા તરફ લેખકોએ પોતાનું વલણ રાખેલું હોવું જોઈએ; પરંતુ મહારા મત પ્રમાણે તે યોગ્ય નથી—દરેક લેખકોએ જે પુસ્તકો પ્રગટ કરવાં તેનો મોટો ભાગ ધાર્મિક ગ્રંથોનો રાખવો જોઈએ કારણ કે લેખ રૂપી સડક ઉપર વાંચકના મનરૂપ ગાડીને જવાનું છે. એટલે સારા લેખથી મનને સારી અસર થાય તેમાં નવાઈ જેવું નથી. જે લેખક બંધુઓ તરફથી આવેા માર્ગ ગ્રાહ્ય થાય તો, વખતના બચાવ સાથે મહોટા ફાયદો થવા સંભવ છે, મહારા ઉપલા વિચારથી આમાં કેવો મત છે, તે મહારા વાંચક બંધુઓ સમજી ચૂકશે.

કોઈક ધાર્મિક વિષય ઉપર લખી વાંચકોની સેવા બજાવવી એવી કેટલાક વખતથી મહારી આકાંક્ષા હતી—પ્રભુ, ઇચ્છાવાનની ઇચ્છા પુરી કરે છે. તે પ્રમાણે આજે હું મહારા વાંચક બંધુના

ધુંધુલી અને ધંધકારી નાટકનો

કુંક સાર.

ધારા નગરીનાં એક આત્મદેવ નામનો બ્રાહ્મણ રહેતો હતો તેને ધુંધુલી નામની એક સ્ત્રી હતી તે સ્ત્રીના પેટ કંઈ સંતતી નહોતી તે કારણથી આત્મદેવને પોતાની જીંદગીનો કંટાળો આવ્યો તેથી તે વનમાં તપ કરવા ગયો, ત્યાં રૂષીનો મેળાપ થયો, રૂષીએ બ્રાહ્મણને એક ફળ આપ્યું; અને તે સ્ત્રીને ખવરાવ્યાથી છોકરો થયો એમ કહ્યું ફળ લેધને આત્મદેવ ઘેર આવ્યો, અને પોતાની સ્ત્રીને આપ્યું સ્ત્રીએ ફળ ન ખાતાં ગાયને ખવરાવ્યું; અને પોતાને ગર્ભ રહ્યો છે, એમ પોતાની સાહેલી સ્વેચ્છાના કહેવાથી કહ્યું. સ્વેચ્છા આ વખતે ગર્ભવંતી હતી નવ માસ પુરા થતાં સ્વેચ્છાને છોકરો થયો. તે છોકરો પોતાના ધણીની રજા લેઈ ધુંધુલીને વેચાતી આપ્યો. ધુંધુલીએ પોતાના ધણીને કહ્યું કે-વિના કાષ્ટાયામ્ પુત્ર પ્રાપ્તિ આત્મદેવ આ જોઈ ખુશી થયો, પણ પોતાને દુધ નહિ આવતું હોવાથી પતિની રજા લેઈ ધુંધુલીએ સ્વેચ્છાને ધાવ તરીકે રાખી. છોકરાનું નામ ધુંધકારી પાડ્યું તેવામાં આત્મદેવની ગાયને છોકરો ગાયના કાન જોવા કાનવાળો અવતર્યાની ખબર મળી, અને તનું નામ જોકેહું રાખવામાં આવ્યું આ વખતે આત્મદેવના હર્ષનો પાર રહ્યો નહિ. થોડો વખત વ્યતીત થતાં ધુંધકારી મ્હોટો થયો,

ને તે નીચની સોજતથી વ્યભીચારીને શીકારી થયો બ્રાહ્મણ, ધુંધકા
 રીના ખરાબ અચરણથી દુઃખી થયો અને જ્ઞાન્ત ગોકર્ણના ઉપદે-
 શથી વનમાં તપ કરવા ગયો ગોકર્ણ જત્રાએ ગયો અને તેની મા
 ધુંધલીએ, છોકરાના મારથી કંટાળી કુવામાં પડી આપઘાત કર્યો.
 હવે ધુંધકારી સ્વતંત્રપણે વેસ્યાઓને ધન આપી ત્યાં રહેવા લાગ્યો,
 એક વખત સમય જોઈ વેસ્યાઓએ તેનો પૈસો કબજે કરી તેને
 મારી નાંખ્યો, એટલે તે ભુત થયો કેટલોક વખત વ્યતીત થયા
 પછી તેનો બાઈ ગોકર્ણ જત્રા કરી ઘેર આવ્યો આંગણમાં રાત્રે
 સુષ રહ્યો આ વખતે પ્રેત ધુંધકારીએ પોતાના ડોળ દેખાડવા જુદા
 જુદા રૂપ ધારણ કર્યા ગોકર્ણ આ વખતે ગભરાયો અને તેણે પુ-
 છયું. તું કોણ છે? આ વખતે પ્રેતે પોતાના બંધો હેત્રાલ કહ્યો
 અને રોવા લાગ્યો. ત્યા પોતાના કરેલ નીચ કામનો પસ્તાવો કરવા
 લાગ્યો. ગોકર્ણ જ્ઞાનીઓની સલાહ લઈ ભાગવતની સપ્તા જન સ-
 માજ વચ્ચે કરી, આથી ધુંધકારીનો મોક્ષ થયો. એટલુંજ નહિ પણ
 શ્રોતાઓનો અને ગોકર્ણનો પણ મોક્ષ થયો.

ધુંવણી અને ધૂંધકારી

નાટકનાં ગાયનો,

સર્વે પાત્રો—

(૧)

જગ કર્તા સુમતી આપો સદા
કષ્ટ અમારાં કાપો તદા— ટેક.
ભરત ભુમીના આર્ય જનોની,
નીર્દયતાને કાપો સદા— જગ૦
વેચે નીજના બાળક સ્વાર્થે
એ કરતાને કાપો સદા— જગ૦
માયામાં મન રહ્યું છે વ્યાપી
ભક્તીમાં મન સ્થાપો સદા— જગ૦
પરહીતને પર ઉપકારોમાં
ચીત જનોનાં વ્યાપો સદા— જગ૦
એ કર જોડી વીનવું પ્રભુ હું
જનના ઘટ ઘટ વ્યાપો સદા— જગ૦

આત્મદેવ—

(૨)

હે નગરી મુજ ધારા છે તનુજ તુજને તારા પ્યારા,
આપે અશ્રુ ધારા, સાથે છે આ પ્રણામ હવે મારા.
દર્શન તાર પ્યાર, લાગે માત અરે ઓ જનની,
આવીસ પાછો અહીયાં, ઇશ્વર આશા પુરે મુજ મનની.

આત્મદેવ—

(૩)

પ્રણામ છે પ્રણામ વહાલા ગામને પ્રણામ,
પ્રણામ વહાલી માત ધારા તુને છે પ્રણામ;
રહો છું હું ઘણા દીવસો સુખેથી તુજ પાસ,
દુખ પડવાથી નીકળુ આજે થઇને ઉદાસ
માત વિયોગે પડુ આજે હું તારો આ દાસ.
આવીસ પાછો માત અરે હું ઇશ્વર પુરે આસ,
સંતતીનું દુઃખ મારે નથી ખીનું લવ લેસ,
એજ કારણે છોડુ આજે વહાલો મારો દેશ.

આત્મદેવ--

(૪)

આ કેવું રમણીક વનરે (૨)
જોતાં જીવને આપે સાન્તી, ગતી ઇસની ગહનરે—આં
સીતળ સુખકર પવનની લેહેરો, આપે મન આનંદરે—આં
જાત જાતની વૃક્ષ ઘટા જોઇ, હરખે માર મનરે—આં
વારી અમૃતના આ સરખાં, પીઉ મન ઉમંગરે—આં
સસલાં બગલાં કેવાં સોભે, ધન્ય વન આ દનરે—આં

મળવાનું ઠેકાણું—એન. ડી. શાહની કું. કડી-ગુજરાત

સન્યાસી—

(૫)

હે વિપ્ર રહે સા માટે કહે તુ મુજને,
ચીંતા લાગી છે આવડી સી તુજને;
ઝટ કહે મુજને વાર કર ન આ ઠારે,
કાપી નાંખીસ હું ભલે હોય તે ભારે.

આત્મદેવ—હે રૂપીરાજ મહારાજ સરણ છું તમારી,
કહું છુ આપ કહેવાથી વીનંતી મારી;
મુજ પુર્વજે શીતોળણ પાન કરે છે,
દેવતાઓ આહ્મણ નવ અનાદી ગ્રહે છે.
હું સંતાનના દુઃખથી મુઝાયેલું છું,
માટે ત્યાગ કરવા પ્રાણ તૈયાર થયો છું.

આત્મદેવ—

(૬)

ધીકાર છે સંતાન વીનાની જીંદગીને ધીકાર,
ધીકાર છે પ્રજા વીનાના ઘરને અતી શીટકાર;
સંતાન વીનાના કુળને પણ ઘણો છે શીટકાર,
હું જે ગાય પાળુ તે પણ વાંઝણી આઠાર,
જે નસીએ ઝાડ રોળુ રહે વાંઝીયું નીરધાર;
ફળ ફળાદીક ઘરમાં લાવું સુકાધ જાય તે વાર,
ભાગ્યહીન સંતાનહીત જીવતરને ધીકાર;

સન્યાસી—

૭

પ્રજાની ધ્રુવ રૂપી અજ્ઞાન છોડી દેને,
કર્મગતી બળવાન છે મન વિવેક રાખીને;

મળવાનું ઠેકાણું—એન. ડી. શાહની કું. કડી-ગુજરાત

સંસાર છોડી દે.....સખ જુડી વાસના હે,
કર્મ માહે તપાસી જોતાં સખ જન્મારામાં તારા.
લખ્યું નથી સુખ સંતાન કેરૂં ક્યાંથી લાવું પ્યારા,
ધૃત્વ ભજી લે.....સખ યોગી કેતે હે.

આત્મદેવ—

૮

વીવેકની વાત દાખી મારે શું કરવું
પુત્ર આપો દુઃખ કાપો નહિતો છે મૃતપુત્રે
સંતતી વીનાનો સસાર શુન્ય ભાસેરે
ધરખાર સુનાં લાગે જાણે આવી ખાસેરે
સંતતીથી સુખીયો જગમાં ગણાયેરે

સન્યાસી—વીધીયે લખેલા જે લેખ લલાટેરે

તે વીરધ થઇને હું ફળ એક આપું
પુત્ર કેરો લાવો સર્વે તુજને લેવરાવું—

સન્યાસી—

૯

સાંભળ મારી વાંણી, આપુ છું ફળ આગ્રહ તારો જાણી,
જી ખાસે પ્રેમ આણી નાહ તો થાશે સર્વે ધુળધાણી.

આત્મદેવ—

૧૦

તું સાંભળ પ્રીયા મારી લાવ્યો ફળ અતી સુખકારી
આ ફળને જો તું ખાસે, તેથી ચતુર પુત્ર થાશેરે
દુઃખ નાંખસે સર્વે વીદ્યારી.....લાવ્યો
વચન ડિપે આપ્યું, તે લઈ શીરે મેં થાપ્યું
લાભ થશે કહ્યું જે ભારી.....લાવ્યો

મળવાનું ઠેકાણું—એન. ડી. શાહની કું. કહી-ગુજરાત

વળી આવતાં શીખ આપી, તે સ્થમમાં મુજ સ્થાપીરે
કષ્ટ પડશે તુજને પ્યારી.....લાગ્યો
એક જાતનું અન્ન ખાવું, બાર માસ કષ્ટ સાવુંરે
હ્યા દાનમાં ચીત ઉતારી.....લાગ્યો.

કુધલી--

૧૧

સૈયર શું દુઃખ દાખવું, ચીંતા થાય અપાર,
અરેરે ખુલાસો ક્યાં કરું, તન્હુ નીરાધાર-ટેક
સ્વામી ગયાતા વન વિષે લાગ્યા છે પ્રળ એક
ગર્ભ રહે ખાવા થકી પણ દ્યા દાનની ટેક-સૈયર
પેટ વધે ગર્ભ રહ્યા થકી નવ અન્ન ખવાય
અન્ન ન ખવાય તો કામ ધરનું કેમ થાય-સૈયર
અશક્તી આવે શરીરમાં ગામમાં પડે ધાડ
કેવી રીતે નાસી શકુ કોનો માનું હું પાડ-સૈયર
સુકની પેઠે પેટમાં ફરે આમથી તેમ જાય
કેવી રીતે બહાર કાઢવો ગર્ભ અડોળે થાય-સૈયર
સુદ્રોમળ કાયા માયરી જણનાં કેમ જણાય
દારણુ દુઃખ પડે તેસમે કદી મોત ને થાય-સૈયર
હું શક્તી હીન ખાટલે યઈ પડુ જે વાર
મુડી સર્વે માયરી નણુદ હરે તે વાર-સૈયર
સલતાના નીચમ પાળવા ને ઘણા કઠીન
સંતતી વહાલી જેહને ગણું તે બગ્યહીન-સૈયર

સ્વેચ્છા-

૧૨

ગર્ભ રહ્યા છે મહારા પેટે માસ બેનો થયો છે,

મળવાનું ઠેકાણું—એન. ડી. શાહની કું. કડી-ગુજરાત

અવતર્યા કેડે આપીશ તુજને કહે પેટ મારા રહ્યો છે.
 ઢોંગ કર સાહેલી.....સીદ બની ગઇ થેલી,
 મુખેથી તુ ધરમાં રહેજે ઢોંગ ન જાણે તે રીતે.
 હર્ષ હર્ષમાં કોઇને તું કહે જઇ નહિ પ્રીતે,
 હો ધુધલી... ..જે જાય નહિ કુલી.

ધુધલી-

૧૩

આ અમુલ્ય ફળ કોને જઇને ખવડાવું રે.
 વિચાર મારો એવો થાય તેને હું છુપાવું રે,
 છુપાવેથી ફળની પરીક્ષા નહિ પડશે રે.
 ગાયને ખવડાવું તો તેને દીવસ ચડશે રે.

સ્વેચ્છાનો વર—

૧૪

સમજી તું ઘણી શાણી, નથી મુજથી કંઈ અજાણી
 ભરસો હતો તારો મુને હંમે દેઠા ઠેક
 કમાણી તે કીધી ખરી વેચું જઇને પેટ.
 કર્યું તે ઠીક અરે જાનીનથી.

સ્વેચ્છાવર--

૧૫

જુઓ નર જાત નારી હીમતવાન કેવી કહીએ
 ભરસો રાંડ ભાંમનીનો કદી નહિ લઇએ
 કોના સંતાન કોની સંતતી કોના તે વળી બાળ
 ઉદરમાં છાના છે પડ્યાં કદી થાયે જે કાળ
 છેતરવા નાર જાતાં માર કદી નહિ જોઇએ-ભરં
 નારી નીશ કપટી નહિ ધારવી પાનીએ છે ખુધ

મળવાનું ઠેકાણું—એન. ડી. શાહની કું. કડી-ગુજરાત

મતલબ ને સરે પોતા તણી ગુમાવે સૌ સુધ

દશા નરની દુઃખી કરતાં ઘણી નારો નજરે નોંધએ-૭૩૦

આત્મદેવ

(૧૬)

આનંદનો દીન છે આજ સુર ભાઈ આનંદનો દીન છે આજ

દીન દયાળુ પરમેશ્વરે આસ પુરી રાખી લાજ સુર

પુત્ર પ્રસવ મુજ રંકના ઘેરે આપ્યો જાણી દાજ "

સાકર આપું સોખે સ્વીકારો હે મુજ જ્ઞાન સમાજ "

ગુણ પ્રભુ હું તારા શું ગાઉ, દયાળ દીન નીવાજ "

મેણું માંડે ભાગી સદાતું વગડાવ્યા તેં આવાજ "

સ્વેચ્છા-

(૧૭)

પૈસો પેદા કર્યો પેટથી ઉદર પોણા ત્યાં આલે

કહેશે સાહેલી તેટલું કરશે માગ્યે તેટલું આલે.

સુણો સ્વામીજી... ... હવે રજા આપોજી

સ્વેચ્છાનો વર--

વારે ઘડી વખાણુ સાં કરવાં સાણી પ્રીયા તું મારી,

ગુણ તારાનો વીચાર કરતાં અકલ્પ શ્રમ થાય મારી;

છે મરજી મારી.....પધારો સુખે પ્યારી.

આત્મદેવ—

(૧૮)

પ્રભુ તુજ ગતિ છે ન્યારી અહા પ્રભુ તુજ ગતી છે ન્યારી.

મુજ દીજ ઉપર મહેર કરીને દશા અમારી સુધારી. અહા

આશા નહોતી એકજ પુત્રની દીધા બે સુખકારી. અહા

મુજ મેણું ને હતુ વાંઝીઆનું નાંખ્યું જગમાંહે ટાળી. અહા

મળવાનું ટેકાણું—એન. ડી. શાહની કુ. કઢી-ગુજરાત

૧૨ મુસાફરીમાં જરૂરીયાત દવાઓના સંગ્રહની પેટી કી. ૩ ૫

ઉમંગ મુજને આપ્યો અતીસે થયો છું આપ આભારી. અહાં
દયા નીધાને દયા કરીને; રાખી લજ્જા હમારી. અહાં
વીનંતી કરીને આજ હું મુકુ તમ ચરણે પુધી મારી. અહાં
સાહેલોએ— (૧૯)

આજ આનંદનો દાન ભારી છે સૈયર અતી સુખકારી
ધુંધકારીનો જન્મ છે અજો, સૌ સફળ થયાં છે કાજો;
વાંઝીઆ મેણું ભાગીયુ—સખી જગમાં રહું નામ.
હર્ષ સૈને અતી ઘણા-હે સાચા હરી રયામ.
સખી તોરણ બંધાયી દ્વારે—લાજ રાખાં શ્રી મોરારે
સુખી થઈ ખેન હમારી—છે સૈયર અતી સુખકારીરે,

ધુંધકારી— (૨૦)

ચાલ અરે બાંધવા રમવાને ચાલ—ચાલ
રમવાને ચાલ હાં રમવાને ચાલ.

જલો—ક્યાં ?

ધુંધકારી—અરે શીકાર કરવા.

જલો—ચાલો ભલા

ધુંધકારી—ગંમત પડશે અરે જલા—ચાલં

જલો— (૨૧)

ધુંધકારી ધ્યાનમાં રાખે ઓદ્યો સકાર જોર દાખે.
નાહતો ફરે છે હાગળ હાગળ હાગો હાદ્યોં જાય;
માટે હાલને બાધ હુંતાવજો કેડે આપણુ ધાય. ધું

ધુંધકારી—જઈ જઈને ક્યાં તે જાસે હવણાં રોકી પાડુ

મલવાનુ ઠેકાણું—અન. ડા. શાહની કુ. કડા—ગુજરાત

કામઠી તૈયાર છે પાસે ભાલોડું જે હું કાઢું. ધુન્

જલો--ભાલોડાં તો પાસ છે મારી પણ હેમત નવ આલે
સકાર આજે હાથમાં નહિ આપે તેથી દલડુ હાલે-ધુન્.

ધુધકારી-- (૨૨)

અરે જલા વીચાર, જરીમજસાર, મુક અહી શીકાર,

જરી સમર, સમર, જરી સમર સમર

નહિ તો કરીસ ઠાર તાર ભવિષ્ય વિચાર, પ્રાણુ જશે

નીરધાર--જરી--

જરી અંતર ઉતાર, કહું ફરી ફરીવાર, મુકે દેને આને ઠાર

જરી સમર સમર જરી--

જલો--યું ? મને ડરાવે, તેથી શીકાર તારો આપે, એવી ખોટીઆસ

લાવે ધીક નફટ નફટ ધીક નફટ નફટ.

નહિ તાર જેર ફાવે ગમે તેમ સમજાવે, ખોટુ જેર સીદ જણાવે

-ધીક નફટ--

ધુધલી-- (૨૩)

રડયો પાકયો આ કુળમાં અનાડીરે કેમ નાં રહ્યાં તેથી વાંઝીઆં

રોજ લાવે લડવાર ઘરમાં હો લઉ તારાં નામનાં હું જાઝીયાં-૨-

પાપ કરતાં ન રાખે પાર જંગલમાં તે જેઘ અમે ધણાં દાઝીઆં

મારે માત પીતાને રોજ ઘરમાં રે માર ખાઈ હવે અમે થાકીયાં-૨

આત્મદેવ-- (૨૪)

મન માફ આજ અતિશે મુઝાયે

જેઘ પુત્ર મારો ઉડે દીલે લાયે

કરે કૃત ખરાબ નહિ સહન થાયે
 કરે પાપ નહિ માફ રાખી લાયે
 કરે સેવા અમારી નીત આવે ભારે
 લઈ હાથમાં જોષ્ટીકાઓ મારે
 હતાં વાંઝીયાં તેજ ઘણું સાફ
 ક્યાં મેં કર્યો ઉપાય પુત્ર સાફ
 દુઃખનો પાર પડ્યું અપાર મુને આજે
 જાણી દાસ હે દયાળ સહાય થાજે
 જાણી દાસ ખાસ અર્જ આ સ્વીકારો
 થયો છું શરણ મારો કે ઉગારો

ગોકર્ણ-

૨૫

અરે શુભો માત પીતા એક છે વીનતી મારી
 જરી નહિ ગભરાતા બળે શ્રી નામ મોરારી
 શું કરવા કલ્યાંત કરો છો હીમત શાને દુર ધરો છો;
 શા માટે તમે દેહ દમો છો ભવીષ્યને કેમ ભુલી ભમો છો,
 સંતતી સૌ જુઠી તારી.....અરે.

ગોકર્ણ-

૨૬

આજ રહી આપ હજુરમાં કર જોડીને કર વીનતી,
 નથી જગતમાં સારજ કંઈ ધરો યોગ જંગલમાં જઈ
 રાત દીન બળે ધસને સહી જેથી શુધ થાયે તમ મતી
 કોની સંતતી કોનું ધર કંઈ જગતમાં તાત ધારો નહિ
 માયા જુઠી વળગી અહીં સૌ રહેશે તે સ્વપ્ને જતી

મળવાનું ઠેકાણું—એન. ડી. શાહની કું. કકી-ગુજરાત

આત્મદેવ--

૨૭

વધુરે વડુ હું શું સુખ થકી પ્યારા પુત્ર આ વારજી
નથીરે સુજતુ સુજને કંઈ, ગમરાણો આ ઠારજી--વધુ,
સત્યરે કહું પ્યારા તું કને થાય દીલ ઉચાટજી
સોરે ઉપાય હરું હું હવે બતાવ મારે માટજી--વધુ.

ગોકર્ણુ-સત્ય કહું પ્યારા તાતજી વીનંતીની સાથજી
નમાવી શીલ તમ પાયમાં જોડી બને હાથજી-સત્ય.
સાર અસાર સંસાર છે, ખરે દીલ ઉતારજી
કોનો દીકરો કોનુ ધન કંઈ જોઈ મન વિચારજી-સત્ય.
સંસાર મોહ જેને કર્યો, બળે નીત્ય મનુષ્યજી
સુખ પડે નહિ તેહને, આપ આગે છે દ્રવ્યજી-સત્ય.
નથીરે સુખ કંઈ ઇદ્રને, ચક્ર વર્તીને જાણજી
માનો સુખ છે એહમાં, રહે વિરક્ત પ્રમાણજી-સત્ય.
મારો પુત્ર મારૂં સર્વ આ જાવા દોને અજ્ઞાનજી
મોહથી ગતી નફ થાય છે, દેહ પણ જસે જાણજી-સત્ય.

આત્મદેવ-વનમાં જઈને શું કહું, કહે તેનો વિસ્તારજી,
બંધાયો કર્મ સંયોગથી, સ્તેહ પાસમાં સારજી. વધુ.
માયા રૂપી અંધકારના, પડ્યો કુપ મોઝારજી,
પાંગળો સઠ હું છું ખરે, હે બ્રાહ્મ દયા બંડારજી. વધુ.
વીનંતી સુણી આ તાતની, કર મારો ઉદ્ધારજી,
કુપમાંથી કાઢી આ સમે, જીવ મારો ઉગારજી. વધુ.

મળવાનું ઠેકાણું--એન. ડી. શાહની કુ કડી-શુજરાત.

ગોકર્ણુ-હાડ માંસને લોલિથી ભરેલો છે આ દેહજી,
 તેનું અભીમાન છોડીને, ભાગ્ય મન સંદેહજી. સત્ય૦
 સ્ત્રી પુત્રાદીકની વિષે, મમમતા હોય જો તનજી;
 ક્ષણ ભંગુ જઈત જાણીને, વિચારો જોડુ હાથજી. સત્ય૦
 વેરાગ્યના નીત રાગમાં, બનો વહાલા રમીજી;
 ભક્તી નીજાની સાથમાં, ધર્મ સેવન સોખજી. સત્ય૦
 સંસાર ખટપટ છોડીને, કરો મહામાનો સાથજી;
 વિષય વાન્છના દુર કરો, ફરી ફરી જોડુ હાથજી. સત્ય૦
 ખીજા ગુણો વિચારીને વાળો નીત મન સાનજી,
 ભાગવત સેવા નીત્યે કરી કરો કથા રસ પાનજી. સત્ય૦

ધુંધલો--

(૨૮)

અરર ઓ પ્રભુ, દુઃખ તો પડ્યું ભર કીયા તણું પાપ આ નડ્યું.
 શોક ક્યાં જઈ ને હું ઉચરું અરેરે હું મરું રે મરું મરું;
 સ્વામી તો ગયા પાપથી છુટી હું અભાગણી નહી વીખુટી,
 કુપમાં પડુ કે જીભ કાતરું અરેરે હું મરું રે મરું મરું.
 તુજ દયા વિના હું અનાથજી કર ગહો તમે ત્રિશ્વનાથજી,
 દુઃખ પુત્રનું જોધને બળું અરેરે હું મરું રે મરું નરું;
 અરજ સુણી લે ઇસ હો જરી પુત્ર કળ્પથી નહિ હું ઠરી.
 પુત્ર મારથી નીત હું ડરું, અરેરે હું મરું રે મરું મરું

ગોકર્ણુ--

(૨૯)

અનુભવીને એકલું સદા આનંદમાં રહેવું રે
 ભજવા પરિશ્રમને બીજું કંઈન કેવું રે. ભજનમાંથી

મહાવાનું ઠેકાણું એન. ડી. શાહની કુ. કડી—ગુજરાત.

આત્મદેવ—

૩૦

વિકટ રાતમાં પ્રભુ હું આજ એકલો
દયા લાવી દાસ પરે દીલ ટેક લ્યો વિ०
આસ ખાસ ધરી પ્રભુ મેં મદદ મોકલો વિ०
ભુલી ફરે બાન ભવમાં હાથ ગ્રહીલો વિ०

ધુંધકારી—

૩૧

સુષુ વધામણી પ્રીયા લાવ્યો, સૌ કાજ સફળ કરી આવ્યો
તાત મરી ગયો તો મારો, શ્રાત ગયો યાત્રાએ બિચારો
માત મુવાની ખખર લાવ્યો.....સૌ
માલ મતા સવે મળશું, સુખેથી ધરમાં રહેશું રે
હું કેવો પ્યારી ડાહ્યો,.....સૌ
પાંચ તમે છો મમપ્યારી, છઠો પતી હું તમારો નારીરે
આજે હર્ષ ધણે પાયો,.....સૌ

ગોકર્ણ—

૩૨

નમાવું શીસ હું મહેસ હે મુજ દેવા
હે મુજ દેવા કંઈ ચર્ણ શેવા.....નમાવું
યાત્રા કરવા આજે કંઈ ધું નીકળ્યો ગયાજી જવા નમા
સાય રહેજે દાસ સદાતું પીતુ ઉદ્ધાર કરવા નમા

પ્રેત થએલ ધુંધકારી—

૩૩

દશા આ શી કરી મારી, અરે નીચ જાત તેં નારી
પ્રીતિ પાસમાં બાંધીને, લલચાવ્યો આલાલ

મળવાતું ઠેકાણું—એન. ડી. શાહની કુ. કડી-ગુજરાત

પાપ પ્રથમ ના જાણીયું, તો થયા બે હાલ
 કરી મારી ખરી ખવારી.....અરે
 સગા સહોદરની મહી સંપન રાખ્યો લેશ
 ઇજત આખર છોડીને, સંગ કીધો હમેશ
 ન જોયું કંઈ મેં વિચારી, અરે નીચ જાત તે નારી
 માત તાતને મારીને, ખુશ થયો હું બહુ
 વળી બ્રાતના ત્રિયોગથી હર્ષ પામતો હું
 મીલકત માટ કરી ખવારી.....અરે
 મયો જન પૈસા થકી, વળી કરતાં વ્યભીચાર
 ખવરાવ્યો ખુશ રાંડને, લાવી લાવીને અપાર
 અરે ચોરી કરી બારી.....અરે
 પાપ ગુન્હા કૃત બહુ કર્યાં પુછસે જળ જગદીશ
 જવાબ ન દેવો રાંડને ઉલટુ કાપ્યું શીસ
 થયો પેંદા પ્રેત, મોઝારી.....અરે

કુંધકારી—

૩૪

કીસીસે નહિ દીવ્ર લગાના બલી
 જળ તક જુવાની તબ તક હે જાની
 હોત પીછેસે આના કાની
 કુમળા જાનો પ્યારકી હેકલી.....કી.....મ.....પ્રા

કુંધકારી—

૩૫

છંદગી નકામી ગાળી કંઈ ન જોયું રે
 કંઈ ન જોયું રે વિચારી કંઈ ન જોયું રે છં.

જીવાનીમાં દીવાનો બની સવે ખોયું રે જાં
 સેવવા જેવું નામ જગદીશ ન સેવ્યું રે જાં
 ખોટા કૃતમાં સદા માર મન પ્રેયું રે જાં
 પાછળથી આ મુખને, આવ્યું આવું બાન
 તરસ લાગતાં ખોદવા, કુપ જાએ નાદાન
 મજે ક્યાંથી પાન કરવા પાણી ખોળ્યું રે જાં

ગોકર્ણ

૩૬

કોણ છે કેમ ડોર કરે આવા, મું ધારે છે તું ખીવરાવા
 પ્રેત છે કે કોણ પીસાય, રક્ષસ કહે સાચે સાચ
 કેમ રાત્રે અહીં તું આવ્યો, સાથી આવી પ્રશ્નને દાવ્યો

પ્રેત—

૩૭

તમે થાઓ છો બન્ધુ મારા-હું ધુધુકારી ખ્યારા
 કર્મ કરતાં માપન રાખ્યું, બ્રાહ્મણપણું નવ લાખ્યું રે
 પાપના આંધ્યા શીર મારા.....હું
 વેસાઓએ દુઃખ દધને, વળી પૈસો કબજે લધને રે
 જીવ ન્યારો કીધો ખ્યારા.....—હું
 પ્રેત થોની પ્રાપ્ત થયો છું, વાયુ બક્ષણથી હું રહ્યો છું રે,
 ઉદ્ધાર કર ભાધ મારા હું

બંને—ભાધ

(૩૮)

પ્રેત--કર્મ તણી ક્યની શીરે કહું.

ગોકર્ણ— કર્મે લખ્યું તે થયું

મળવાનું ઠેકાણું—એન. ડી. શાહની કું. કડી-ગુજરાત

૨૦ વીર્યનો અટકાવ કરી સંભોગ વખતે આનંદ આપનાર.

પ્રેત—મારા બાધ પાપ કીધાં બહુ—

ગોકર્ણ— કર્મે લખ્યું તે થયું.

પ્રેત—બાળપણમાં બાપને મેં દુઃખ દીધું સહુ.

માતને નીત મારતો આવી ધરમાંજ હું—મારાં

લાજ છોડીને કાજ કર્યો મેં, નહિ ડરતોજ હું,

ખોરી ખોરીને વાપરવામાં, ઉગ્રબ્યું મેં સહું—મારાં

ચોરી કીધી બહુ જોરીથી, કીધોબ્યભીચાર બહુ.

વડીલ બ્રાત આપ આગે, વિષેષ શું રે કહું—મારાં

આવે અશ્રુ સાંભળીને, કયાં મુજ કર્મે લખ્યું.

ઉદ્ધાર કર વહાલા વીરા, કરગરી કહું છું—મારાં

ગોકર્ણ— (૩૯)

ઉદ્ધાર શી રીતે થાય બન્ધવ તુજ ઉદ્ધાર શી રીતે થાય.

ગયાજીમાં શ્રાધ કર્યું જઈ ફરી ફરીને ત્યાં—બન્ધુ

મોક્ષનો મોટો રસ્તો એ છે. ખીજો નહિ જણાય. „

શ્રાધ ત્યાં જઈને કરવાથી, મોક્ષ ધણાનો થાય. „

નવાઈ જેવું લાગે આ મુજન, આતે શું કહેવાય. „

શું કરું તે બતાવ હવે તું, ન સુજો મુજને કાંય „

જ્ઞાની— (૪૦)

સાંભળને હું કહું છું બાધ આસ્થા રાખી જ્યારે,

ભાગવત કથા શ્રવણ કરશે મોક્ષ થાશે ત્યારે.

રસ્તો એજ ખરો... .. અવર છોડી દીલ ધરો.

ગોકર્ણ—સાચુ આપનું શીરે સ્થાપ્યું, જઈ કથા તો માંડું

માસ શ્રાવણ આવ્યો પાસે, અવર આશા છાંડું.

થયો આભારી... .. દીધું કાર્ય સુધારી.

મલવાનું ઠેકાણું—એન. ડી. શાહની કુ. કડી-ગુજરાત

ગોકર્ણ—

(૪૧)

લખુ પત્રીકાઓ આને, જાણી બ્રાતની હું દાને,
માંડુ કથા મહીમાય, તેડુ સગાં સર્વે આંચ—લખુ
કથા તણો કહી સાર, પોચાડુ સ્વર્ગ મોઝાર—લખુ
ચાય નવ નવીન વિચાર, આજ આનંદનો નહિ પાર—લખુ

ગોકર્ણ

૪૨

શરણાંગત છું પ્રભુ હું તારી,
ચરણે નમુ હું મોરારી—સરણાં
બ્રાત અને હું આતું તુજ પાસે,
ના નથી કંઈ ઈસ મારી—સરણાં
માત તાત પહેલીથી પ્રભુજ,
સરણે થયાં છે ઇશ તારી—,,
પણ ભાવથી બકતી કરવા.
આવ્યા પાસે નીત મારી—,,
દાદ કંઈ છું તાત તારી પાસે.
એમને પણ લે તું તારી—,,
આટલી અરજ ઉરમાં સ્વીકારો.
નમી નમી કહું મોરારી—”

કૃપા કરી એક વખત પુરૂ વાંચો.

સંસાર સુધારક સરખત.

સ્ત્રી એ સંસાર સુખતું સાધન છે; અને સંસાર ચક્ર ચક્ષા-
વવામાં પ્રધાન રૂપ છે દુનિયાની આખાદી સ્ત્રી ઉપર વિશેષ આધાર
રાખે છે; એવી ઉપયોગી સ્ત્રી જાત છતાં આપણા દેશમાં સ્ત્રીઓ
તરફ તદ્દન બેદરકારીપણાથી વર્તવામાં આવે છે. એ ધણું શોચનિય
છે; એક મહાત્મા કહી ગયા છે કે “ દેશ તારક; શુરવીર, અને વિ-
ર્યવાન નર પેદા થવાએ સ્ત્રીઓના બાંધા અને તંદુરસ્તી ઉપર આ-
ધાર રાખે છે. ” આહા ! સ્ત્રી જાત આવી મહત્વની ફરજને માટે
નિત થએલી છે સારે તેની પ્રત્યે બેદરકારીપણે વર્તવું તે તદ્દન ગેર
બ્યાજબી છે; સ્ત્રીઓ તંદુરસ્ત હશે તો તંદુરસ્ત પ્રજાનો જન્મ આ-
પશે, અને એવી પ્રજા જન્મશે એટલે દેશોદ્ધાર આપોઆપ થશે ?
એવો કયો પુરૂષ હશે કે પોતાની પ્રજાને નિર્માલ્ય હાલતમાં જોઈ
ખુશી થશે ? નહિ; પોતાની અને દેશની ઉન્નતી નો ખરો આધાર
બ્યારે સ્ત્રીઓની તંદુરસ્તી ઉપર ટકી રહેતો છે સારે ગૃહસ્થો તમારી
સ્ત્રીઓને તંદુરસ્ત; કઠણ બાંધાની; અને બળવાન પ્રજા ઉત્પન્ન કરે
તેવી કરવાને કેમ આગ્રહ કરો છો. ? ! સ્ત્રીઓનો મોટો ભાગ ગ-
ર્ભાપયના દરદોથી પીડાતી જોવામાં આવે છે. એતો દરેક કપુલ
કરશેજ, અને ગર્ભાશયના દરદવાળી સ્ત્રી કદી ગર્ભ ધારણ કરી શ-

કતી નથી, અને કરે છે તો અધુરે માસે ગર્ભપાત થઈ જાય છે. અથવા જો જીવું બાળક જન્મે છે તો અદ્ય આયુષ્યવાળું અને રોગીષ્ટ જન્મે છે. અમોએ ઘણાના મોંહડે સાંભળ્યું છે કે ફલાણાની સ્ત્રીનો ગર્ભ છ માસે પડી ગયો. ફલાણાની સ્ત્રી ગર્ભપાત થતાં મરણ પામી અને ફલાણી સ્ત્રી તો વાંઝણીજ રહે છે; અમોએ આ બાબત લાંબી મુદત તપાસ કરતાં એમ સાબીત થયું છે કે સ્ત્રી કદાપી વંઝા હોતીજ નથી; વણુ ઓછા વત્તા ગર્ભાશયના દરદોથી પીડાતી હોવાથી તેને ગર્ભ રહેતો નથી. આ આ બાબત અમોએ લાંબા વખત અનુભવ લાખને, સ્ત્રીઓના ગર્ભાશયના દરેક દરદો જલદી મટી જઈ; ગર્ભ ધારણુ કરે એવું ગર્ભાશય થાય એવા સંસાર સુધારક સરખતની શોધ કરી છે; આ સરખત ગર્ભાશયને લગતાં દરેક દરદો હરણુ કરી ગર્ભ ધારણુ કરી શકે એવું ગર્ભાશય સશક્ત અને નિરોગી બનાવે છે, ફક્ત એકજ બાટલી વાપરતાં તેનો ફાયદો માલુમ પડશે, કિમત બાટલી મ્હોટીની કિ. રૂ ૨-૦-૦ તથા ન્હાતીની રૂ ૧-૪-૦ પોષ્ટેજ જુદું.

સૂચના—આ દવાની સાથે ખાસ ગમત ગોળી વાપરવી જોઈએ.

ગમ્મત ગોળી.

. આ ગોળી અનિયમીત અટકાલને નિયમીત લાવે છે; અને પેસાબને લગતાં દરેક દરદોનો નાશ કરે છે; આ ગમત ગોળી સંસાર સુધારક સરખતનો ખાસ સહાયક છે. સંસાર સુધારક સરખત વાપરનારે વાપરવી જોઈએ કીમત ડબ્બી ૧ નો રૂ ૧-૦-૦

હુધા સુધારક સરખત.

આ સરખતથી પેટનો અપચો, આંકડી, અને અજીણ એનો એકદમ નાશ થાય છે, અને બૂખ લગાડે છે; ગમે તેવા લાંબી મુદ્તના તાવથી આવેલી અશક્તિનો સત્તરે નાશ કરી શકતી બક્ષે છે, ખાટલી એકની કી. રૂ ૧—૦—૦

પ્રવાસ પેટી.

મનુષ્ય ઉપર રોગ ક્યારે હુમલો કરશે એ નક્કી નથી; પણ એવાં કેટલાંક દરદો છે કે જે અણુધાર્યા, અને દુક વખતમાં માણસને પોતાના પંઝામાં સપડાવી દેછે. આથી અમોએ આ પ્રવાસ પેટી બનાવી છે; તેમાં, પ્લેગની તાવની શુલની, ચુંકની, ઉલ્ટી, અતિસાર, ધસિાદી જરૂર પુરતી દવાઓનો સંગ્રહ કાઢો છે જે દરેક મુસાફરને પોતાની મુસાફરીમાં ઉપયોગી થઈ પડે તેવી. અકસીર છે. પેટીની કી. રૂ ૫—૦—૦ પોષ્ટેજ જાડુ.

અમારી સઘળી દવાઓ એક વખત વાપરી ખાતરી કરવા બલામણુ છે દવાઓનું પોષ્ટેજ અને પેકીંગ ખર્ચ જુદું.

ગામેગામ કમીશન એજન્ટો જોઈએ છે; કમીશન બરપુર, દવા જાણીતા વેપારીઓના ત્યાંથી મલી શકશે.

એન. ડી. શાહની કુંપની

મુ. કડી—ગુજરાત.

અગાઉથી થએલા ગ્રાહકોનાં નામની યાદ.

નકલ

કઠી.

૫૦ રા. રા. પંડયા માણુકલાલ કેસવલાલ પાક્ષી રંગપુરના ગામઠામદાર

૪૦ „ „ દેશાધ ગ્રીમનલાલ છોટાલાલ તજવીદાર

૨૫ „ „ મગનલાલભાઈ નાયબ ફોજદાર સા.

૧૦ „ „ અંબાલાલભાઈ બાપુભાઈ ટ્રાઉન ફોજદાર સા.

૧૦ „ „ પરીખ ચુનીલાલ ગગલદાસ

10 Usmanbhoy Rasulbhoy Lodhawala.

૧૦ „ „ કોઠારી સોમનાથ તરમખલાલભાઈ

૮ રા. કાસમજી મામદઅલી.

૪ રા. બલદેવ ગીરધરદાસ પરીખ

૨ પરી દલસુખરાંમ અમૃતલાલ

૨ રા. મગનલાલ જીવાભાઈ

૧ „ આત્મારામ દમોદર

૧ „ ધર્મજીવલાલ ત્રીકમભાઈ

૧ „ લાલજી જેસંકર

૧૧ મેસર્સ એસ જે શાહ એન્ડ કો.

૧ દેશાધ ગોવીંદલાલ તરમખભાઈ

૧ „ લાલજી હરગોવિંદદાસ

૧ રા. ગોવીંદલાલ ગીરધરલાલ

૧ „ કાળીદાસ કેસવલાલ

૧ „ માણુકલાલ લલુભાઈ

- ૧ „ મુલચંદ શીવલાલ
 ૧ „ નંદલાલ મગનલાલ
 ૧ „ સંકરરાવ ગણેસ
 ૧ „ મગનલાલ જ્યોતમદાસ
 ૧ „ દમોદર ભગવાનદાસ
 ૧ „ જોડાલાલ અમૃતલાલ
 ૧ „ મણીલાલ ગોવરધન
 ૧ કાસમજી માંમદઅલી વહેરા
 ૧ ધાંચી નુરમહમદ મુસા
 ૧ કડીઆ મોહનલાલ છગનલાલ
 ૧ પટેલ આત્મારાંમ દમોદર
 ૧ જાની દલસુખરાંમ જગન્નાથ
 ૨ મારતર જીવતરાંમ પ્રાણસંકર
 ૧ કોઠારી હરીલાલ મોહનલાલ
 ૧ ભઘલાલ ચુનીલાલ પરીખ
 ૫ રા. નારણલાલ છગનલાલ યાગીક
 ૨ „ ભઘલાલ રણછોડભાઈ
 ૨ „ લાલજી જોડારાંમ
 ૧ „ મગનલાલ કરસનજી
 ૧ „ ભોગીલાલ અમથાભાઈ
 ૧ „ પુરસોતમ મોહન
 ૫ „ પુરસોતમ ગુલાબદાસ
 ૧ „ વાડીલાલ સાંકળચંદ

- ૧ માસ્તર ઘેનાભાઈ કેસવલાલ
 ૧ સુકલ ગવરીશંકર નાથાલાલ
 ૧ સોની અમરતલાલ પીતાંબર
 ૧ રા. માણેકલાલ લલુભાઈ
 ૧ „ પ્રાણુલાલ વૃજલાલ
 ૧ „ ભગત પુન્ન મુલચંદ
 ૧ „ ભઘલાલ જગજીવન
 ૧ „ વાસુદેવ અમૃતલાલ
 ૧ „ મોતીલાલ ભગવાનદાસ
 ૧ „ મંગલભાઈ ચકુભાઈ
 ૧ „ વાડીલાલ છગનભાઈ
 ૧ ધાંચી દરવેસ તુરભાઈ
 ૧ કારકુન ભઘલાલ ચુનીલાલ
 ૧ સેખ રમુલ હુસેન
 ૨ ધાંચી મુસે ડોસાભાઈ
 ૨ ખારોટ ભગવાન વાઘજી
 ૨ દેવે મગનલાલ નારણુલાલ લુણુવા
 ૧ રા. હીરાલાલ ખીડીવાલા
 ૧ „ ચીમનલાલ કેસવલાલ
 ૧ „ ભઘલાલ ગીરધરલાલ
 ૧ „ જીવણુલાલ છગનલાલ જાની

કલોલ.

- ૪ રા. રા. કોહારી ભઘલાલ છોટાલાલ

- ૧ „ ચીમનલાલ છોટાલાલ શેઠ
 ૧ „ સાંકળચંદ ઉગીયાશંકર
 ૧ દેશાધ ચીમનલાલ ગીરધર
 ૧ ખારોટ અબ્દુભાઇ ગોકલદાસ
 ૧ રા. શેઠ ભોગીલાલ જોસીંગભાઇ
 ૧ પંડયા કીરપારામ દલસુખરામ
 ૧ રા. દત્તાત્રય રામચંદ્ર
 ૫ „ વકીલ ભગવાન લાલભાઇ માધવલાલભાઇ
 ૧ „ શીવલાલ છગનલાલ
 ૧ „ છોટાલાલ મગનલાલ
 ૧ ખારોટ કહાનજી મેરુભાઇ
 ૧ ગાંધી ભીખાભાઇ અમુલખદાસ
 ૧ રા. પ્રભાશંકર મગનલાલ
 ૨ „ ચુનીલાલ શીવલાલ
 પેટલાદ.

૨૫ મા. મા. નગરશેઠ નારણભાઇ શીવલાલ

કલ્યાણપુરા.

૫ મુખી ચોમણભાઇ જોસીંગભાઇ

સેરથા તા. કલોલ.

૧૦ પા. શીવાભાઇ પરભુદાસ મુખી

૧૦ પા. સાંકળદાસ ધરમદાસ

૫ મી. મથુરદાસ.

- ૫ મી. જ્ઞેલાભાઈ
સીતાપુર તા. વીરમગામ.
- ૪ સીજીભાઈ પુળભાઈ
- ૧ રા. રાવલ રણુછોડદાસ દયાશંકર
- ૨ મી. ઉસ્માનભાઈ મહમદભાઈ કડી સુન્નીખોરા મંગમેન
એશો. ના સેક્ટરી
- ૨ મી. સમદભાઈ સદીકભાઈ પાટડીવાલા
પાટણ—(ગુજરાત)
- ૨૫ રા. રા. કેસવલાલ લાલજી ગામ કામદાર
- ૧ „ હરીલાલ છોટાલાલ
- ૧ „ નાનાલાલ તલાટી
- ૨ „ દેશાઈ છોટાલાલ તજવીજદાર
- ૧ „ માણેકલાલ ઈશ્વરદાસ

ગુર્જર ગ્રંથમાળા મણકે ચોથો.
વિક્ષાનોએ તથા પ્રસિદ્ધ વર્તમાનપત્રોએ ઉંચા અભિપ્રાયો
આપી પુસ્તકનું ગૌરવ વધારેલું છે.

સૂર્યપુરની રાજખાળા.

“અહાર પડી ચુકી છે.”

ઉંચા ગ્લેઝ કાગળ, સુશોભિત આકાર અને સુંદર ટાઇપથી

આ નોવેલ દેખાવમાં શૃંગારરૂપ બનાવેલી છે. આમાં વીર, પ્રેમ, શૃંગાર, કર્ણા, લયનાનક આદિ રસોથી ભરપૂર રાજ્ય પૂતલક્રિય બાળોનું અદ્ભૂત ચરિત્ર છે. જે વાંચવા હસ્તમાં લીધા પછી પુરી થયા શિવાય નીચે મૂકવાનું મન થશે નહિ અને એકવાર વાંચી તો બીજીવાર ફરીથી વાંચવાનું મન થશે એવી રસમય ગુર્જર ભાષાથી આ નોવેલનાં પૃષ્ઠો ભરેલાં છે. ‘સ્વેચ્છા લગ્નથી તથા સ્વધર્મ પરાયણ પ્રતિથી’ કેટલાક શયદા છે એ આ નોવેલનો પ્રાધાન્ય વિષય છે. આટલું છે તો પણ આની કીંમત ઘણી જુજ છે. એટલે કીંમત ફક્ત રૂ. ૦—૮—૦ આઠ આનાજ રાખી છે.

આ ‘સૂર્યપુરની રાજબાળા’ નો બહોળો ફેલાવો થવા અર્થે, જાહેર લાયબ્રેરીઓને, સ્ત્રીઓને અને વિદ્યાર્થી બંધુઓને અડધી કીંમતે એટલે ફક્ત રૂ. ૦—૪—૦ ચાર આનાની નજીવી કીંમતમાં આપવામાં આવશે. પોષ્ટનો રૂ. ૦—૧—૦ જુદો પડશે. નીચેના શરનામે રોકડી કીંમત મોકલી તાકાદે મંગાવી લ્યો.

મુકામ કડી.
ઉત્તર-ગુજરાત.

જીજ્ઞાસુ સરજમલજી ગોહિલ.
અને
કાંસમલાઈ મુલેમાન-માસ્તર.

ૐ

એક પંથ આર દો કાજ.

સ્વદેશી પ્રેમી ગ્રહસ્થો માટે ઉત્તમ તક.

હિંદુસ્તાનમાં ખનતા માલનો પ્રચાર વધારવા તથા દેશી કર
ગરીને ઉત્તેજન આપવાના હેતુથી કડીમાં વહોરા ચુનાલાલ નારણદાસ
એન્ડ કો. એ નામથી દુકાન ઉઘાડવામાં આવી છે.

આ કંપનીમાંથી નીચેના દરેક માલ મળશે.

૧ કાગળ દરેક જાતના.	૮ ખાંડ.	૧૫ નેનકલાક.
૨ મીણુખતી.	૯ આઉન પેપર.	૧૬ ગંજીરાક.
૩ દુવાલ.	૧૦ ચેક.	૧૭ મલમલ.
૪ સેતરંજીઓ.	૧૧ જીન.	૧૮ જગનનાળી.
૫ દવાઓ.	૧૨ ટવીલ.	૧૯ મોખાં.
૬ બટણ.	૧૩ ડખ.	૨૦ ધોતી જોટા.
૭ બ્લાટીંગ પેપર.	૧૪ સાથુ.	૨૧ દરેક જાતનો સ્ટેશનરી
વીગેરે.	વીગેરે.	વીગેરે સામન.

સદર કંપનીના વેચાણના નીયમ નીચે પ્રમાણે છે.

એક રૂપીઆ ઉપરનો માલ રોકડેથી લેનારને દર રૂપીએ ત્રણ
પાઇ ડીસકાઉન્ટ કાપી આપવામાં આવે છે.

દરેક ચીજ ઉપર યોગ્ય ભાવ હાપેક્ષો રાખેલો છે.

ખજાર ભાવથી માલમાં ભાવ ફેર સામીત કરનારને નાણાં
મજરે આપવામાં આવશે.

સુ. કડી.

દેસાઈ ૥૩૬

લી૦ સેવક.

વહોરા ચુનાલાલ નારણદાસ
એન્ડ કો૦

